

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010734
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010734.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. februára 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaných

1/ H. T.,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom T., I. V. XXX/XX, na verejnom zasadnutí neprítomného,

2/ U. F.,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom T., T. XXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/135/2019 zo dňa 03.12.2019 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a uložených obmedzeniach a povinnostiach u obžalovaného H. T..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný H. T. odsudzuje podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), písm. m), 38 ods. 2 a 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne, pre výkon ktorého sa podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody u obžalovaného U. F..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný U. F. odsudzuje podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. a § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), 38 ods. 2, ods. 3 a 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého sa podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výroky o vine a o náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný H. T. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a obžalovaný U. F. bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 07.07.2019 v čase o 00.57 hodine na W. ulici v T., na bočnom parkovisku pred podnikom EXTREME PUB obžalovaní H. T., T. T. a U. F. opakovane udierali päťami a kopali do celého tela poškodeného U. F., ktorý sa snažil počas toho ujsť, ustupoval pred nimi na hlavnú cestu pred uvedeným podnikom, kde následne k nemu pribehol aj obžalovaný Y. W., ktorý ho tiež začal rukou udierať, pričom pri ostrovčeku pri prechode pre chodcov ho obžalovaný U. F. udrel rukou do oblasti hlavy, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný H. T. dvakrát kopol nohou do hlavy a dvakrát do oblasti trupu a obžalovaný Y. W. do neho z bezprostrednej blízkosti sedemkrát hodil kameň z výplne ostrovčeka a to do rôznych častí tela, okrem iného aj do oblasti hlavy a raz ho udrel rukou do oblasti trupu, čím mu spôsobili pomliaždenie hlavy v temnej oblasti hlavy vľavo tržnú ranu hviezdicového tvaru v priemere 3 centimetre, tržnú ranu na ľavom lakti, pomliaždenie hrudníka s podkožným krvným výronom vzadu v oblasti zadnej axilárnej čiary a lopatky, zlomeninu 9. rebra vľavo s pórúrazovým vykašliavaním krvi pochádzajúcej z dolných dýchacích ciest a pórúrazovú bolesť krčnej chrbtice prenikajúcej do hornej ľavej končatiny do oblasti ramena vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrovanie, liečbu a sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného v dĺžke 49 dní.

Obžalovaný H. T. bol za to odsúdený podľa §§ 155 ods. 1, 51 ods. 1, 41 ods. 1, 38 ods. 2, 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), písm. m) a 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa §§ 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 2 Tr. zák. bol výkon uloženého trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas plynutia skúšobnej doby. Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s obžalovanými Y. W. a U. F. počas plynutia skúšobnej doby. Podľa § 51 ods. 3 písm. d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze vstupu na vyhradené miesta alebo priestory, kde sa podávajú alkoholické nápoje. Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému U. F. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla poškodeného. Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenému za svoje protiprávne konanie. Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj obmedzenie spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Obžalovaný U. F. bol za to odsúdený podľa §§ 364 ods. 1, 41 ods. 1, 38 ods. 2, 36 písm. l), § 37 písm. h) a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení Y. Q. a U. F. so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Vo vzťahu k ostatným obžalovaným Y. W. a T. T. nadobudol rozsudok súdu prvého stupňa právoplatnosť dňa 03.12.2019.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Odvolanie smerovalo proti výrokom o trestoch v neprospech obžalovaných H. T. a U. F.. Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd pri ukladaní trestov postupoval v rozpore so zásadou ukladania trestov vyjadrenou v ustanovení § 34 ods. 5 písm. a) Tr. zák., podľa ktorej pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadne u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu. Dokazovaním v prípravnom

konaní bol nesporne preukázaný spôsob konania jednotlivých spolupáchateľov a následky, ktoré ich konanie vyvolalo. Obžalovaný U. F. bol v minulosti 5-krát súdne trestaný a hoci sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, uvedené neznamená i zánik skutočnosti, že spáchal trestné činy. Za situácie, keď súd uložil obžalovanému T. T. trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne, sa javí rovnaký trest uložený aj obžalovanému U. F. ako nepostačujúci a nereflektujúci mieru jeho konania vo vzťahu k ostatným spoluobžalovaným, najmä jeho závažnosť (úder do hlavy poškodeného, po ktorom nasledoval nekontrolovateľný pád) a následky (spôsobenie ujmy na zdraví). Vo vzťahu k obžalovanému H. T. uviedol, že bol v minulosti 4-krát súdne trestaný a hoci sa na neho v prípade 3 odsúdení hľadí, ako keby nebol odsúdený, uvedené neznamená i zánik skutočnosti, že spáchal trestné činy. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/89/2016 zo dňa 29.06.2016, právoplatným dňa 29.06.2016, pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace nepodmienečne. Tento trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom zjavne nespĺnil svoj účel, keďže obžalovaný sa opäť dopustil trestnej činnosti, dokonca závažného násilného charakteru. Prokurátor sa preto nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že pre jeho nápravu postačuje len podmienený trest. Navyše za situácie, kedy boli všetkým ostatným spoluobžalovaným uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, a to aj tým, ktorých konanie bolo skutkovo, ale aj právne posúdené ako podstatne menej závažné, je podmienený trest odňatia slobody výrazným porušením zásady spravodlivosti trestu a zásady úmernosti sankcie spáchanému trestnému činu. Prokurátor preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výrokoch o trestoch vo vzťahu k oboch obžalovaným s tým, aby krajský súd sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému H. T. uloží úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a naopak obžalovanému U. F. uloží úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere minimálne 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril prostredníctvom obhajcu obžalovaný H. T.. Uviedol najmä, že popri uloženom podmienenom treste mu boli uložené aj viaceré obmedzujúce opatrenia a príkazy, ktoré významne zosilňujú tento uložený trest po stránke preventívnej i represívnej. V priebehu celého trestného konania úprimne prejavoval ľútosť nad svojím konaním, v súčasnej dobe vedie riadny život, je zamestnaný na hlavný pracovný pomer, má dlhodobý vzťah so ženou, s ktorou plánujú uzavrieť manželstvo, a stará sa o zdravotne postihnuté dieťa. Navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril prostredníctvom obhajcu aj obžalovaný U. F.. Uviedol najmä, že sa ku skutku priznal, svoje konanie oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Poškodenému sa na hlavnom pojednávaní ospravedlnil. Má za to, že súd nemôže prihliadať na jeho odsúdenia, ktoré sú už zahladené. Keďže trest uložený mu súdom prvého stupňa považuje za zákonný a spravodlivý, navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., alternatívne mu uložiť taký trest odňatia slobody, ktorý by bol „pokrytý“ jeho väzbou.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvali prítomné procesné strany na svojich písomných návrhoch. Obhajca obžalovaného H. T. zároveň poukázal na to, že podmienený trest odňatia slobody považuje za prísnejší než nepodmienečný trest odňatia slobody s ohľadom na uložené obmedzenia a povinnosti popri ňom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom prechádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výroky o vine u oboch obžalovaných urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal ich vyhlásenia, že každý z nich je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K odvolaniu prokurátora uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s názorom prokurátora, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestov v prípade oboch

obžalovaných postupoval v rozpore so zásadou ukladania trestov vyjadrenou v ustanovení § 34 ods. 5 písm. a) Tr. zák. V dostatočnej miere totiž neprihliadol pri určovaní druhu a výmery trestu na okolnosti, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu a k následkom z toho vyplývajúcich.

Skutkové zistenie, ktoré obaja obžalovaní akceptovali vyhláseniami o vine, svedčia dostatočne o miere ich protiprávneho konania. Je podstatné to, že v prípade prejednávaneho skutku išlo o spoločné konanie (fyzický útok) 4 páchatelov na 1 poškodeného. Páchatelia mali tak výraznú presilu a poškodený navyiac pre nimi počas ich útokov aj ustupoval, napriek tomu v útokoch na neho neprestali. Obžalovaní H. T. a U. F. sa do fyzického útoku zapojili hneď na začiatku, keď opakovane poškodeného udierali päšťami a kopali do celého tela. Následne mu obžalovaný U. F. dal úder rukou do oblasti hlavy, ktorým ho „spacifikoval“, keď poškodený spadol nekontrolovateľne na zem. Ležiaceho na zemi ho následne obžalovaný H. T. dvakrát kopol nohou do hlavy a dvakrát do oblasti trupu. Aj ich konaním tak boli poškodenému spôsobené mnohopočetné zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie, liečbu a sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného po dlhší čas. Podľa znaleckých záverov ohľadom zranení poškodeného mohlo dôjsť i k poškodeniu životne dôležitého orgánu (mozgu).

Konanie obžalovaného H. T. však bolo kvalifikované v obžalobe prísnejšie ako v prípade obžalovaného U. F.. Na tomto mieste si odvolací súd, i keď vedomý si toho, že výrok o vine je právoplatný a nie je tak možné ho preskúmať v odvolacom konaní, dovoľuje vyjadriť ten názor, že z hľadiska spoločného konania všetkých obžalovaných, ktoré bolo nimi koordinované, malo byť aj konanie obžalovaného U. F. po právnej stránke posudzované (obžalobou) prísnejšie tak, ako tomu bolo v prípade obžalovaného H. T..

Súd prvého stupňa odôvodnil uloženie trestov v prípade obžalovaných nasledovne:

V prípade obžalovaného H. T. uloženie vyššie uvedeného trestu odôvodnil tým, že u neho zistil poľahčujúce okolnosti, že sa k trestnej činnosti priznal, túto oľutoval a napomáhal k jej objasneniu, a priťažujúce okolnosti boli naopak tie, že už v minulosti bol odsúdený a spáchal viac trestných činov. K osobe obžalovaného zistil, že už bol postihnutý v priestupkovom konaní a jedenkrát to bolo pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu (fyzicky napadol iné osoby). Dňa 13.07.2016 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný prečin (viď odvolanie prokurátora). Napriek týmto zisteniam však považoval vzhľadom na okolnosti prípadu za neprimerane prísne ukladať mu trest podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu (minimálne vo výmere 4 roky). Prihliadol z tohto dôvodu na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017 a uložil mu trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu príslušnej trestnej sadzby. Mal za to, že uložený podmienený trest odňatia slobody s maximálnou skúšobnou dobou a uloženými obmedzeniami bude mať väčší dosah na správanie obžalovaného. Zároveň zohľadnil aj jeho vek a dal mu tak šancu, aby sa zaradil do riadneho života v spoločnosti.

V prípade obžalovaného U. F. uloženie vyššie uvedeného trestu odôvodnil tým, že u neho zistil poľahčujúcu okolnosť, že sa k trestnej činnosti priznal a túto oľutoval, pričom priťažujúcou okolnosťou bolo naopak to, že sa dopustil viacerých trestných činov. K osobe obžalovaného zistil, že už bol dvakrát postihnutý pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. Napriek týmto zisteniam považoval vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného za neprimerane prísne ukladať mu trest podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu (minimálne vo výmere 6 mesiacov). Prihliadol preto rovnako na stanovisko a uložil mu trest mimoriadne znížený o 1 mesiac pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby a zaradil ho do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v minulosti nebol ešte vo výkone trestu odňatia slobody.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej na vyhlásenie o vine sa vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatela môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Možné použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam sa ustálilo v súdnej praxi po prijatí vyššie uvedeného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Avšak pri jeho výklade a používaní na jednotlivé prejednávane prípadly musia súdy vychádzať aj z tej jeho časti, kde je uvedené, že analogické použitie ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. nie je obligatórne. Znamená to, že obžalovaný, ktorý takéto vyhlásenie na hlavnom pojednávaní urobí, nemá automaticky nárok na takéto mimoriadne zníženie trestu. Senát odvolacieho súdu vyslovuje ten názor, že takéto „možnosť“ mimoriadneho zníženia trestu musí byť vždy posudzovaná spolu s účelom trestu tak, ako je uvedený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. Okrem ochrany spoločnosti je dôraz kladený najmä na výchovný (prevýchovný) účel trestu.

Vyššie popísaná závažnosť konania oboch obžalovaných, vplynuvšia zo skutkových zistení, ako aj to, že každý z nich spáchal dva úmyselné trestné činy (obžalovaný H. T. spáchal zločin a prečin a obžalovaný U. F. spáchal dva prečiny) a taktiež ich predchádzajúci spôsob života (že fyzické útoky proti iným osobám im nie sú „cudzíe“ a že obžalovaný H. T. už pred spáchaním skutku vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin) podľa názoru odvolacieho súdu nesvedčia o reálnych možnostiach naplnenia účelu uložených trestov súdom prvého stupňa, mimoriadne znížených oproti zákonodarcom určenej trestnej sadzbe v osobitnej časti Trestného zákona. Senát odvolacieho súdu na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa dospel k záveru, že možnosti nápravy oboch obžalovaných sú sťažené.

Odvolací súd považuje uložené tresty oboch obžalovaných za neprimerane mierne - uložené v rozpore s hľadiskami určenými v zásadách pre ukládanie trestov podľa § 34 Tr. zák. a pri nesprávnom použití ustanovení Trestného zákona o mimoriadnom znížení pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby.

V prípade obžalovaného H. T. odvolací súd považuje tiež na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu priamy výkon trestu odňatia slobody za nevyhnutný. Navyiac súd prvého stupňa mu nesprávne zohľadnil jeho vyhlásenie o vine dvakrát, jednak v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ako aj aplikácie ustanovení o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Je potrebné uviesť, že dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody bola v jeho prípade pri zákonne súladnom zohľadnení jeho vyhlásenia o vine (či už priznaním tejto poľahčujúcej okolnosti alebo pri aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam) vo výmere 4 roky.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a uložených obmedzeniach a povinnostiach u obžalovaného H. T. a tiež vo výroku o uloženom treste odňatia slobody u obžalovaného U. F.. Následne sám rozhodol pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. o uložení „nových“ trestov odňatia slobody týmto rozsudkom.

Obžalovanému H. T. uložil s poukazom na svoje vyššie prezentované úvahy trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby (4 až 10 rokov), pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest mu uložil podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), písm. m) a 38 ods. 2 Tr. zák., t.j. zohľadnil dve poľahčujúce okolnosti, že sa k trestnej činnosti priznal, túto oľutoval a napomáhal k jej objasneniu (vyhlásením o vine), a taktiež dve priťažujúce okolnosti, že už v minulosti bol odsúdený a spáchal viac trestných činov. Tento trest uložil zároveň ako úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. Zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je odôvodnené tým, že pred spáchaním trestných činov obžalovaný už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa nejavilo odvolaciemu súdu ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Obžalovanému U. F. uložil s poukazom na svoje vyššie prezentované úvahy trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, teda v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby (6 mesiacov až 26 mesiacov), pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest mu uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. a § 156 ods. 1 Tr. zák. (osobitne ustálil tak dolnú a hornú hranicu upravenej trestnej sadzby úhrnného trestu) s použitím §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h) a 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., t.j. zohľadnil dve poľahčujúce okolnosti, že sa k trestnej činnosti priznal, túto oľutoval a napomáhal k jej objasneniu (vyhlásením o vine), a tiež jednu priťažujúcu okolnosť, že spáchal viac trestných činov. Tento trest uložil zároveň ako úhrnný podľa § 41

ods. 1 Tr. zák. Zaradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je odôvodnené tým, že pred spáchaním trestných činov obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa nejavilo odvolaciemu súdu ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Takto uložené tresty odňatia slobody považoval odvolací súd za primerané, zákonné a aj spravodlivé, a súladné i z pohľadu naplnenia ich účelu, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. Zároveň bude dodržaná zásada individualizácie trestov u spolupáchateľov podľa § 34 ods. 5 Tr. zák. tak, ako na to v odvolaní správne poukázal prokurátor.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.